

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17CoE/19/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6410211012
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 02. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Antalová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2023:6410211012.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v exekučnej veci oprávneného: Q. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom P. XXX/XX, K. O., proti povinným: 1. V. J., nar. XX.XX.L., trvale bytom V. G. XXXX/XX, K. O., 2. X. J., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom V. G. XXXX/XX, K. O., 3. V. J., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom V. G. XXXX/XX, K. O., na vykonanie exekúcie - vypratanie nehnuteľnosti, vykonávanej súdnym exekútorom JUDr. Ing. Miroslavom Pallerom, Exekútorský úrad Jesenského 61, Žiar nad Hronom, pod sp. zn. EX 644/2010, o odvolaní povinných proti Uzneseniu Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 13Er/1085/2010-54 zo dňa 22. júna 2020, takto

rozhodol:

Odvolacie konanie **z a s t a v u j e .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Žiar nad Hronom (ďalej len „exekučný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) napadnutým Uznesením č. k. 13Er/1085/2010-54 zo dňa 22. júna 2020 prvou výrokovou vetou zamietol námietky povinných proti exekúcii, druhou výrokovou vetou zamietol návrh povinných na zastavenie exekúcie a treťou výrokovou vetou zamietol námietky povinných proti trovám exekúcie. Uvedené rozhodnutie exekučný súd odôvodnil tým, že Poverením č. 5613 033668 * zo dňa 24. novembra 2010 poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie na základe vykonateľného rozhodnutia - rozsudku č. k.: 4C/24/2009-92 zo dňa 17. marca 2010 v spojení s Rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k.: 15Co/123/2010-114 zo dňa 22. septembra 2010. Dňa 21. januára 2011 predložil súdny exekútor exekučnému súdu na rozhodnutie námietky povinných voči exekúcii, ktoré povinní doručili súdnemu exekútorovi dňa 18. januára 2011. Povinní v námietkach uviedli, že vznášajú námietky proti exekúcii a proti trovám exekúcie. Rozsudkom im bola stanovená povinnosť vypratať nehnuteľnosti tak, ako sú v rozsudku označené, pričom konajúci súd vychádzal z toho, že oprávnený je výlučným vlastníkom týchto nehnuteľností. Povinní tvrdia, že tomu tak nie je, pretože jeho vlastníctvo bolo spochybnené. V samostatnom súdnom konaní vedenom tunajším súdom pod sp. zn. 4C/117/2009 sa domáhali určenia vlastníctva k týmto nehnuteľnostiam. Ich žaloba bola síce právoplatne zamietnutá, ale na základe ich podnetu Generálny prokurátor SR podal mimoriadne dovolanie na Najvyšší súd SR, kde sa konanie vedie pod sp. zn. 3M Cdo/18/2010. Generálny prokurátor navrhol, aby prvostupňový aj druhostupňový rozsudok bol zrušený. Znamená to, že zatiaľ vlastníctvo oprávneného k nehnuteľnostiam, ktoré majú vypratať, nie je jednoznačné. Aj proti rozsudku sp. zn. 4C/24/2009, ktoré je exekučným titulom, podali podnet Generálnemu prokurátorovi na podanie mimoriadneho dovolania, pričom v podnete žiadali, aby bolo odložená vykonateľnosť napadnutého rozsudku. Povinný 3/ uviedol, že sa z rodičovského domu, a teda z nehnuteľností, ktoré sú predmetom konania, odsťahoval v októbri 2010, v dome nemá ani trvalé bydlisko a v nehnuteľnostiach ani v skutočnosti nebýva, a preto exekúcia voči jeho osobe je absolútne nedôvodná. Zároveň namietali, aby platili náklady exekúcie, pretože jednak sa domnievajú, že je nedôvodná, náklady sú neprimerane vysoké a jednak ich finančná situácia im to nedovoľuje. Majú sa vypratať z domu, čím prídu o strechu nad hlavou. Povinný 1/ a povinná 2/ sú evidovaní na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny v Banskej Štiavnici, pracovisko Nová Baňa ako uchádzači o zamestnanie. Preto žiadali, aby exekúcie bola zastavená. Dňa 07. marca 2011 bol exekučnému súdu

doručený návrh povinných na zastavenie exekúcie, v ktorom povinní uviedli, že uznesením sp. zn. 13Er/1085/2010 zo dňa 03. februára 2011 bol povolený odklad do právoplatného skončenia konania o mimoriadnom dovolaní vedenom na Najvyššom súde SR pod sp. zn. 3 M Cdo/18/2010. Okresný súd v odôvodnení konštatoval, že odklad exekúcie sa povoľuje do právoplatného skončenia konania o mimoriadnom dovolaní, kedy sa následne posúdi, či sa bude v exekúcii pokračovať alebo bude exekúcia zastavená, resp. bude naďalej pokračovať. Najvyšší súd SR Uznesením sp. zn. 3 M Cdo/18/2010 zo dňa 14. februára 2011 zrušil Rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 16Co/5/2010 a rozsudok okresného súdu sp. zn. 4C/117/2009 a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie. Rozsudok okresného súdu sp. zn. 4C/24/2009 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 15Co/123/2010, ktoré sú exekučným titulom, tiež napadli na Generálnej prokuratúre SR podnetom na podanie mimoriadneho dovolania. Konanie o ich podnete je vedené na Krajskej prokuratúre v Banskej Bystrici sp. zn. Kc 30/11. Vzhľadom na to, že uvedené rozhodnutia, z ktorých vychádza exekučný titul, na podklade ktorého sa vedie exekučné konanie, boli rozhodnutím Najvyššieho súdu SR v plnom rozsahu zrušené, domnievali sa, že exekúcia, ktorá je proti nim vedená, je nedôvodná a v zmysle § 57 ods. 2 Exekučného poriadku by mala byť zastavená.

2. Súdny exekútor k podaniu povinných uviedol, že povinný 1/ prevzal Upovedomenie o začatí exekúcie 13. januára 2011, povinný 2/ prevzal Upovedomenie o začatí exekúcie 13. januára 2011, povinný 3/ prevzal Upovedomenie o začatí exekúcie 14. januára 2011. K obsahu námietok sa súdny exekútor nevyjadril.

3. Exekučný súd Uznesením č. k.: 13Er/1085/2010-14 zo dňa 03. februára 2011, právoplatným dňa 09. marca 2019, povolil odklad exekúcie do právoplatného skončenia o mimoriadnom dovolaní vedeného na Najvyššom súde SR pod sp. zn. 3 M Cdo 18/2010. V samotnom odôvodnení uznesenia okresný súd uviedol, že pokiaľ bude mimoriadne dovolanie na Najvyššom súde SR zamietnuté, exekúcia bude pokračovať bez ďalšieho po právoplatnosti takého rozhodnutia. V opačnom prípade bude priestor pre ďalší odklad exekúcie, prípadne pre zastavenie exekúcie vzhľadom na výsledok konania na Najvyššom súde SR. Uznesením Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 M Cdo/18/2010 zo dňa 17. februára 2011 bol Rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 16Co/8/2010 zo dňa 04. februára 2010 a rozsudok okresného súdu č. k.: 4C/117/2009-95 zo dňa 26. októbra 2009 zrušený, pričom predmetom týchto konaní bola žaloba povinných o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, ktoré sa majú vypratáť v rámci tejto exekúcie. Povinní následne podaním z 28. marca 2011 podali na okresnom súde návrh na obnovu konania sp. zn. 4C/24/2009 v spojení s konaním sp. zn. 15Co/123/2010, ktoré sú exekučné tituly v tomto konaní (konanie prebiehalo pod sp. zn. 6C/88/2011). Exekučný súd preto uznesením č. k.: 13Er/1085/2010-36 zo dňa 06. septembra 2011, právoplatným dňa 04. novembra 2011, povolil odklad exekúcie do právoplatného skončenia konania o obnove konania vedeného pod sp. zn. 6C/88/2011.

4. Exekučný súd vykonaným dokazovaním zistil, že námietky povinných proti exekúcii boli podané v zákonnej lehote. Po preskúmaní spisového materiálu zistil, že exekučné konanie prebieha na základe exekučného titulu - vykonateľného rozsudku okresného súdu č. k.: 4C/24/2009-92 zo dňa 17. marca 2010 v spojení s Rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k.: 15Co/123/2010-114 zo dňa 22. septembra 2010. Povinní si povinnosť, ktorá im vyplýva z exekučného titulu, riadne nespĺnili, t.j. nevypratali nehnuteľnosti ku dňu podania návrhu na vykonanie exekúcie, a preto oprávnený podal návrh na vykonanie exekúcie prostredníctvom súdneho exekútora. K relevantným dôvodom podania námietok proti exekúcii podľa § 50 Exekučného poriadku sú skutočnosti procesného i hmotného práva, ktoré nastali až po vzniku exekučného titulu. Ak však ide o skutočnosti existujúce pred vznikom exekučného titulu, zásadne ich nemožno v rámci námietok uplatniť, pretože ich relevancia sa skončila vydaním vykonateľného rozhodnutia. Otázka vlastníctva predmetných nehnuteľností, ktorá mala význam pre rozhodnutie súdu, bola právoplatne vyriešená v konaní sp. zn. 4C/70/2011 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17Co/976/2014 zo dňa 17. februára 2016. Navyše samotné dovolanie podané povinnými 01. apríla 2016 bolo Uznesením Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/185/2017 odmietnuté, pretože otázka vlastníctva predmetných nehnuteľností, ktorá mohla mať význam pre rozhodnutie súdu, bola právoplatne vyriešená v konaní sp. zn. 4C/70/2011. Samotná obnova konania, kvôli ktorej bol povolený odklad predmetnej exekúcie, bola Uznesením č. k.: 6C/88/2011-92 zo dňa 30. januára 2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k.: 17Co/90/2018-111, právoplatným dňa 29. júna 2018, odmietnutá. Exekučný súd konštatoval, že v predchádzajúcich konaniach bolo jednoznačne preukázané a rozhodnutiami potvrdené, že oprávnený je vlastníkom predmetných nehnuteľností, a teda povinní tieto nehnuteľnosti užívajú bez právneho dôvodu,

a tým neoprávnene zasahujú do vlastníckeho práva oprávneného. K tvrdeniu povinných, že vypratím predmetných nehnuteľností prídu o strechu nad hlavou exekučný súd uviedol, že vlastnícke právo požíva ochranu v zmysle § 126 Občianskeho zákonníka. V námietkach povinní ďalej namietali skutočnosť, že sú evidovaní na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny v Banskej Štiavnici, pracovisko Nová Baňa ako uchádzači o zamestnanie, pričom povinný 1/ je nezamestnaný a povinný 2/ pracuje na dohodu o pracovnej činnosti s odmenou za hodinu práce 1,56 Eur a týždenne môže odpracovať maximálne 10 hodín. Exekučný súd však nemajetnosť povinných nemal riadne preukázanú vykonaným šetrením majetku povinných súdnym exekútorom. Súdny exekútor nedal súdu podnet na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. h) Exekučného poriadku a súd tiež nezistil žiadny iný dôvod na zastavenie exekúcie podľa § 57 Exekučného poriadku. Exekučný súd preto po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že námietkam povinných proti exekúcii nemožno vyhovieť. Povinní vo svojich námietkach neuviedli skutočnosti, ktoré by preukazovali, že po vydaní exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré by spôsobili zánik vymáhaného nároku alebo by robili exekúciu neprípustnou. Exekučné konanie sa začalo na základe právoplatného a vykonateľného exekučného titulu. Návrh oprávneného na vykonanie exekúcie bol podaný dôvodne. Exekučný súd preto na základe vyššie uvedeného námietky povinných proti exekúcii, a tiež návrh povinných na zastavenie exekúcie ako nedôvodný zamietol. Povinní spolu s námietkami voči exekúcii podali aj námietky voči trovám exekúcie, v ktorých uviedli, že namietajú, aby museli platiť náklady exekúcie, pretože jednak sa domnievajú, že je nedôvodná, náklady sú neprímerané vysoké a ich finančná situácia im to nedovoľuje. Podľa exekučného súdu povinní neuviedli žiadny dôvod podaných námietok proti trovám exekúcie. Na základe uvedeného preto exekučný súd námietkam povinných voči trovám exekúcie nevyhovet a zamietol ich.

5. Proti predmetnému Uzneseniu exekučného súdu do druhej výrokovej vety, ktorou exekučný súd zamietol návrh povinných na zastavenie exekúcie, podali v zákonom stanovenej lehote odvolanie povinní. Svoje odvolanie odôvodnili tým, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP), súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. h CSP) a súd prvej inštancie „nadržiava stranu úžerníckemu veriteľovi a arogantnému súdnemu exekútorovi, ktorý nezákonnými postupmi už pripravil o majetok mňa aj iných občanov v SR“. Povinní uviedli, že okrem formálnych dôvodov podľa § 363, § 365, § 366 CSP súd prvej inštancie nevenoval pozornosť vyjadreniam povinných, ani nepreveril zmluvnú dokumentáciu medzi žalobcom a veriteľmi. Ďalej uviedli, že odporovali konanie oprávneného, ktorým zasiahol do ich práv tak, že povinným spôsobuje ujmu finančnú, majetkovú aj psychickú. Povinní ďalej uviedli, že konania voči nim boli prešetrované orgánmi činnými v trestnom konaní vo viacerých konaniach na Okresnej prokuratúre Žiar nad Hronom, Okresnom riaditeľstve PZ Žiar nad Hronom a Okresnom súde Žiar nad Hronom. Povinní ďalej opísali skutočnosti, ktoré považovali za dôležité a nerešpektované sudcom súdu prvej inštancie. Uviedli, že ich bývalý známy V. W. ich osobne kontaktoval na podvodníkov Q.. B. D. a H.. X. O., ktorých dovtedy vôbec nepoznali. Tiež uvedli, že W. ich kontaktoval aj na člena organizovanej skupiny podvodníkov menom Q. U., ktorí povinných a ich rodinu uviedli do cieľeného, plánovaného omylu s cieľom úverového podvodu v čiastke 720.000,- Sk so záložným právom U. k nehnuteľnostiam povinných v k.ú. K. O., zapísaných na LV č. XXXX, pričom U. tých 720.000,- Sk povinným nedal a trval na ich vrátení. Namietali tiež, že policajti aj Okresná prokuratúra Žiar nad Hronom boli usmerňovaní a pracovali v prospech oprávneného. Povinní sú presvedčení, že za všetkými týmito podvodníkmi je podnikateľ O. a povinní boli počas celého vyšetrovania odpočúvaní, preto boli podvodníci vždy o krok pred nimi. Povinní tiež uviedli, že uskutočnili fiktívny obchod s Q.. B. D., ktorému mali predať svoje nehnuteľnosti v k.ú. K. O. za 4.000.000,- Sk, avšak Q.. B. D. povinným kúpnu cenu neuhradil, aj keď predmetné nehnuteľnosti v k.ú. K. O., vedené na LV č. XXXX boli prepísané na Správe katastra Žarnovica vkladom č. V: 160/2006 na Q.. D.. Z dohodnutej kúpnej ceny sa podľa bodu IV. Kúpnej zmluvy mal vyplatiť Štátny fond rozvoja bývania a veriteľ Q. U. ako záložní veritelia zapísaní na LV č. XXXX v časti „C“ farchy. Povinní však podľa vlastných slov predložili policajtom dôkazy o tom, že pohľadávku Štátneho fondu rozvoja bývania zaplatil vkladom v hotovosti H.. X. O., ktorý je podľa povinných ďalším členom organizovanej skupiny podvodníkov, ktorá ich okradla o ich rodinný dom. Povinní ďalej v odvolaní uvádzajú ďalšie osoby, ktoré podľa ich názoru patria do tej istej organizovanej skupiny, ktorá ich pripravila o ich nehnuteľnosť. Tiež uviedli, že súčasný vlastník tejto nehnuteľnosti neplatí úver banke, ktorá je uvedená na predmetnom LV ako záložný veriteľ, preto dražobná spoločnosť z poverenia banky pristúpila k príprave dražby tejto nehnuteľnosti. Na záver uviedli, že predmetné konanie bolo na súde prvej inštancie zanedbané a povinní aj s rodinou trpia, pričom konanie súdu prvej inštancie im spôsobuje finančné aj majetkové straty. Povinní preto navrhli, aby odvolací súd prijal ich návrhy

popísané a odôvodnené v ich prvotnej žalobe o zastavenie exekúcie a zoznámil sa s aktuálne vedenými súdnymi konaniami v tejto veci.

6. Oprávnený sa k odvolaniu povinných vyjadril podaním zo dňa 04. augusta 2020, v ktorom uviedol, že desať rokov chodí po súdoch a všetky súvisiace konania už boli právoplatne ukončené. Preto sa nebude k uvedenému odvolaniu vyjadrovať.

7. Povinní k vyjadreniu oprávneného zo dňa 04. augusta 2020 uviedli, že presný, dôsledný a precízny popis nezákonného konania členov organizovanej skupiny podvodníkov, vrátane oprávneného B., je uvedený v odôvodnení Generálnej prokuratúry SR zo dňa 29. novembra 2010 pod sp. zn. VI/2 Pz 274/10-14. Ďalej povinní uviedli rovnaké tvrdenia ako vo svojom odvolaní zo dňa 06. júla 2020. Na záver znovu navrhli, aby odvolací súd prijal ich návrhy popísané a odôvodnené v ich prvotnej žalobe o zastavenie exekúcie a zoznámil sa s aktuálne vedenými súdnymi konaniami v tejto veci.

8. Krajský súd v Banskej Bystrici ako sú odvolací Uznesením č. k. 2CoE/3/2021-120 zo dňa 25. marca 2021 odvolanie povinných proti Uzneseniu exekučného súdu č. k. 13Er/1085/2010-54 zo dňa 22. júna 2020 o návrhu povinných na zastavenie exekúcie odmietol podľa § 386 písm. c) zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) z dôvodu, že smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

9. Proti Uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 2CoE/3/2021-120 zo dňa 25. marca 2021 podali povinní ústavnú sťažnosť, na základe ktorej Ústavný súd Slovenskej republiky Nálezom sp. zn. III. ÚS 504/2022-29 zo dňa 24. novembra 2022 rozhodol tak, že Uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 2CoE/3/2021-120 zo dňa 25. marca 2021 bolo porušené základné právo sťažovateľov na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a ich právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Druhou výrokovou vetou Uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 2CoE/3/2021-120 zo dňa 25. marca 2021 zrušil a vec vrátil Krajskému súdu v Banskej Bystrici na ďalšie konanie a treťou výrokovou vetou zaviazal Krajský súd v Banskej Bystrici nahradiť povinným trovy konania v sume 739,66 Eur a zaplatiť ich právnomu zástupcovi povinných do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu. Vo zvyšnej časti ústavnej sťažnosti nevyhovel.

10. Krajský súd v Banskej Bystrici s prihliadnutím na Nález Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 504/2022-29 zo dňa 24. novembra 2022, ktorého právnym názorom je v zmysle § 134 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o Ústavnom súde SR“) viazaný, ako súd odvolací podľa § 34 CSP preskúmal vec bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods.1 (a contrario) CSP a z dôvodu zistenia nedostatku takých procesných podmienok, ktoré nemožno odstrániť, konanie podľa § 161 ods. 2 CSP zastavil.

11. Odvolací súd z obsahu spisu zistil, že exekúcia začala doručením návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi dňa 09.11.2010. Na základe žiadosti súdneho exekútora a návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie exekučný súd dňa 24. novembra 2010 vydal Poverenie na vykonanie exekúcie č. 5613 033668*. Následne povinní podaním zo dňa 14.01.2011, doručeným súdnemu exekútorovi dňa 18.11.2011, podali námietky proti exekúcii, ktoré súdny exekútor dňa 21.01.2011 predložil exekučnému súdu, ktorý Uznesením č. k. 13Er/1085/2010-14 zo dňa 03.02.2011 povolil odklad exekúcie vedenej pod sp. zn. EX 644/2010 súdnym exekútorom JUDr. Ing. Miroslavom Pallerom, Exekútorský úrad Žiar nad Hronom voči povinným do právoplatného skončenia konania o mimoriadnom dovolaní vedeného na Najvyššom súde SR pod sp. zn. 3 M Cdo 18/2010. Dňa 07.03.2011 podali povinní osobne na exekučnom súde návrh na zastavenie exekúcie a dňa 31.03.2011 predložili exekučnému súdu návrh na obnovu konania č. 4C 24/2009 v spojení s konaním Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 15Co/123/2010, ktoré sú exekučnými titulmi v tomto konaní (konanie o obnove konania prebiehalo pod sp. zn. 6C/88/2011). Exekučný súd preto Uznesením č. k.: 13Er/1085/2010-36 zo dňa 06. septembra 2011, právoplatným dňa 04. novembra 2011, povolil odklad exekúcie do právoplatného skončenia konania o obnove konania vedeného pod sp. zn. 6C/88/2011. Uznesením súdu prvej inštancie č. k. 6C/88/2011-92 zo dňa 30.01.2018, právoplatným dňa 29.06.2018, bol návrh na obnovu konania odmietnutý a následne exekučný súd napadnutým Uznesením č. k. 13Er/1085/2010-54 zo dňa 22. júna 2020 prvou výrokovou vetou zamietol námietky povinných proti exekúcii, druhou výrokovou vetou zamietol návrh povinných na zastavenie exekúcie a treťou výrokovou vetou zamietol

námietky povinných proti trovám exekúcie. Exekučným titulom v predmetnej veci je Rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 4C 24/2009-92 zo dňa 17. marca 2010 (ďalej aj len „exekučný titul“), ktorý v spojení s Rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 15Co/123/2010-114 zo dňa 22. septembra 2010 nadobudol právoplatnosť dňa 08.10.2010 a vykonateľnosť vo výroku I. dňa 08.11.2010 a vo výroku II. dňa 12.10.2010. Výrokom I. predmetného Rozsudku boli povinní zaviazaní vypratať nehnuteľnosti k. ú. K. O., zapísané v LV č. XXXX ako rodinný dom súp. č. XXXX, postavený na parcele CKN XXX/X - zastavané plochy a nádvoría o výmere 146 m², a to všetko do 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia. V II. výrokovej vete exekučný súd zaviazal povinných zaplatiť oprávnenému trovy konania vo výške 250,80 Eur do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia.

12. Dňa 10. februára 2023 bolo exekučnému súdu doručené Upovedomenie súdneho exekútora o zastavení starej exekúcie sp. zn. EX 644/2010 zo dňa 02. decembra 2022 podľa § 2 ods. 1 písm. c) zákona č. 233/2019 Z. z. o ukončení niektorých exekučných konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o ukončení niektorých exekučných konaní“) z dôvodu, že zastavenie starej exekúcie navrhol oprávnený.

13. Podľa § 243h ods. 1 prvá veta Exekučného poriadku ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017.

14. Dňom 01. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), ktorým bol v zmysle zrušovacieho ustanovenia § 473 zrušený zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov. Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá CSP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

15. Podľa § 9a ods. 1 Exekučného poriadku ak to povaha veci nevylučuje, v konaní podľa tohto zákona sa primerane použijú ustanovenia CSP.

16. Podľa § 378 ods. 1 CSP na odvolacie konanie sa primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie, ak tento zákon neustanovuje inak.

17. Podľa § 161 ods. 1 CSP ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len „procesné podmienky“).

18. Podľa § 161 ods. 2 CSP ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

19. Podľa § 1 ods. 2 Zákona ukončení niektorých exekučných konaní na účely tohto zákona sa starou exekúciou rozumie exekúcia začatá pred 1. aprílom 2017 a vedená podľa predpisov účinných do 31. marca 2017.

20. Podľa § 2 ods. 1 Zákona ukončení niektorých exekučných konaní stará exekúcia sa týmto zákonom zastavuje, ak

a) uplynula rozhodná doba a nejde o starú exekúciu podľa odseku 2,

b) oprávnený alebo povinný zanikol bez právneho nástupcu alebo dedičské konanie po oprávnenom alebo povinnom bolo zastavené z dôvodu, že nezanechal žiadny majetok alebo zanechal len majetok nepatrnej hodnoty,

c) zastavenie starej exekúcie navrhol oprávnený alebo

d) dôvod na zastavenie starej exekúcie vyplýva z osobitného predpisu upravujúceho konkurzné konanie; na tento účel platí, že stará exekúcia sa zastavila vznikom dôvodu na jej zastavenie.

21. Z ustanovenia § 2 ods. 1 písm. c) Zákona ukončení niektorých exekučných konaní vyplýva, že stará exekúcia sa zastaví zo zákona (ex lege), ak zastavenie starej exekúcie navrhol oprávnený. V danom prípade bol dôvodom zastavenia starej exekúcie návrh oprávneného na zastavenie exekúcie, ktorý bol exekučnému súdu doručený dňa 10.02.2023.

22. Z uvedeného vyplýva, že v priebehu odvolacieho konania proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie o zastavení exekúcie nastala právna skutočnosť, na základe ktorej sa exekúcia zastavila zo zákona (ex lege). Odvolací súd preto nemôže rozhodovať o odvolaní oprávneného, keďže zastavením exekúcie zo zákona (§ 2 ods. 1 písm. c) Zákona o ukončení niektorých exekúcií) absentuje jedna z procesných podmienok na konanie a rozhodovanie vo veci, a to predmet konania. Procesné podmienky v civilnom súdnom konaní, aj napriek tomu, že ich Civilný sporový poriadok ako základný procesný predpis výslovne nedefinuje, možno považovať za predpoklady, ktoré musia byť splnené na to, aby bolo možné dospieť k rozhodnutiu vo veci samej. Procesné podmienky je súd povinný skúmať ex offo kedykoľvek počas celého priebehu konania. Odvolací súd preto neskúmal vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia, nakoľko v dôsledku zastavenia predmetnej exekúcie zo zákona chýbajú podmienky na konanie a rozhodnutie o podanom odvolaní povinných proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie z dôvodu, že exekúcia je už zastavená. Zároveň však nebol daný dôvod na zrušenie napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie, pretože v čase jeho vydania ešte nebolo exekučnému súdu doručené Upovedomenie súdneho exekútora o zastavení starej exekúcie, a teda konanie pred súdom prvej inštancie nie je postihnuté vadou, ktorá sa týka procesných podmienok, a na ktorú by odvolací súd prihliadol, ak by nebola v odvolaní vytýkaná.

23. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, z ktorých vyplýva existencia takého nedostatku procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, odvolací súd odvolacie konanie podľa § 161 ods. 2 CSP v spojení s § 2 ods. 1 písm. c) Zákona ukončení niektorých exekučných konaní zastavil.

24. Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP). Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).